

Jeg skal allerede nu gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at det er min Hensigt at lade dette Lovforslag komme til 3 Behandlinger i Dagens Løb.

Fra Udvalget angaaende den paa Dagsordenen først opførte Sag er jeg blevet anmodet om at lade denne Sag udgaa, men samtidig vil jeg forberede Medlemmerne paa, at Lovforslaget vil komme til Behandling i Løbet af Eftermiddagen.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

Forhandlingen genoptoges.

Jensen-Sønderup: Som den ærede Ordfører i Gaar gjorde opmærksom paa, er der i alt væsentligt opnaaet Enighed indenfor Udvalget, idet Udvalget har kunnet slutte sig til Lovforslagets Hovedprincip og for den Sags Skyld da ogsaa til Lovforslagets Detailbestemmelser saa at sige over hele Linien. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa — og der er da ingen Grund for mig til at gaa nærmere ind derpaa —, at de stillede Ændringsforslag i og for sig ikke berører de principielle Spørgsmaal i selve Lovforslaget. Der er i Virkeligheden kun tre Punkter, med Hensyn til hvilke Mindretallet har taget et lidt andet Standpunkt til Lovforslaget end Flertallet. Jeg skal paa Mindretallets Vegne kortelig gøre Rede for disse tre Punkter. Det første vedrører Adgangen til at appellere en af Arbejderforsikrings-Raadet truffen Afgørelse, der er indanket for Ministeren, saaledes at Ministerens Afgørelse skulde kunne blive Genstand for Paakendelse ved Domstolene. Ifølge Lovforslaget er det saaledes, at der med Hensyn til visse af de Afgørelser, der træffes af Arbejderforsikrings-Raadet, er Adgang til at appellere til Indenrigsministeren. Ærede Medlemmer vil i Lovforslagets § 12 under Litra a.—f. se nævnt en Række Tilfælde, hvor hver af Raadets Afdelinger paa sit Omraade træffer Afgørelse af en Række Spørgsmaal, og en Del af disse Spørgsmaal vil ifølge § 14 kunne blive Genstand for Paaanke til Indenrigsministeren, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt en Virksomhed eller et Arbejdsforhold hører under denne Lov, og i bekræftende Fald om, hvem der er at anse som forsikringspligtig Arbejdsgiver, endvidere om

en Person har Adgang til at tegne frivillig Forsikring i Medfør af denne Lov, om et anmeldt Tilfælde begrundet Krav efter Loven samt endelig Tvilsspørgsmaal vedrørende Dagpenge. Afgørelser med Hensyn til disse Spørgsmaal, der findes opførte under § 12 Litra a., b., c., d., og g., kan altsaa indankes for Indenrigsministeren, som saaledes vil komme til at træffe den endelige Afgørelse. Et Mindretal indenfor Udvalget har imidlertid anset det for rigtigt, at der gives Adgang til at faa Indenrigsministerens Afgørelser med Hensyn til de 4 første Punkter prøvet ved Domstolene. Mindretallet er selvfølgelig enig i, at visse Afgørelser, som det overlades til Arbejderforsikrings-Raadet, altsaa den Institution, som i Henhold til Loven skal træffe en hel Række af Afgørelserne vedrørende Ulykkestilfælde, og da navnlig med Hensyn til Erstatningernes Størrelse, efter deres Natur ikke bør kunne være Genstand for Paaanke hverken til Ministeren eller til Domstolene; det gælder særlig et Spørgsmaal som dette, hvor mange Procent Invaliditet der kan siges at være til Stede efter et Ulykkestilfælde, og man er ogsaa enig med Ministeriet, naar det har anset det for nødvendigt at lade en Del af Spørgsmaalene være Genstand for Appel til Indenrigsministeren, og da navnlig saadanne Spørgsmaal som, om en Virksomhed falder ind under Loven, og hvem der er at anse som forsikringspligtig Arbejdsgiver, og om en Person har Adgang til at tegne frivillig Forsikring, altsaa saadanne Spørgsmaal, som i Virkeligheden er Fortolkningsspørgsmaal, idet det er Indenrigsministeren, der med Hensyn til Lovens Fortolkning skal staa Rigsdagen til Ansvar, og det jo ogsaa er i Indenrigsministeriet, man har og skal have de nødvendige Forudsætninger herfor; selv med den største Omhu vil det jo aldrig være muligt at skrive en Lov saadan, at der ikke kan opstaa Tvilstilfælde, men ved Afgørelsen af disse Tvilstilfælde vil der saa kunne hentes vejledende Oplysninger i Udvalgsbetænkninger, i Udtalelser paa Rigsdagen under Sagens Behandling o. s. v. Det er derfor forstaaeligt og ogsaa i Overensstemmelse med almindelig Praksis, at alle saadanne Spørgsmaal, der kan falde ind under Begrebet: Fortolkning af Lovens enkelte Bestemmelser, maa kunne appelleres fra den Institution, der træffer dem, her altsaa Arbejderforsikrings-Raadet, til den øverste administrative Myndighed. Mindretallet har imidlertid ikke anset det for rigtigt, at Indenrigsministeren blev